

der gennem en årrække har været ønsker om fx nye aktiviteter i sognet, som ikke umiddelbart kan opfyldes inden for den almindelige præstebevilling.

For at tilgodese præstens forkyndelsesfrihed og biskoppens tilsyn samt hensynet til, at der ikke bliver præster med forskellig ansættelsesmyndighed, skal alle de eksisterende regler om indstilling til, ansættelse i, tilsyn med og afsked fra præstestillinger anvendes også vedrørende disse præstestillinger med særlig finansiering. Dette betyder bl.a., at kirkeministeren er ansættelsesmyndighed. Ansættelse i disse stillinger vil ske på overenskomstvilkår.

Når der oprettes en lokalt finansieret stilling, er det menighedsrådet, der har ansvaret for at sikre, at der er budgetmæssig dækning på kirkekassens budget til udgiften. Menighedsrådet er således - som ved andre nye aktiviteter - forpligtet til at sørge for at budgetteret med tilstrækkelige midler til aflønning af præstestillingen også ud over det aktuelle budgetår.

Den nye finansieringsform kan anvendes af et menighedsråd alene eller af flere råd i forening.

I forbindelse med høringen over forslaget i folketingsmødet den 20. juni 2005 (L. 74) var der nogle høringsvar - herunder svaret fra Den danske Præsteforening og Danmarks Provsteforening - der udtrykte betænkelighed ved muligheden for tidsbegrænset ansættelse. En tidsbegrænset ansættelse kan således efter Præsteforeningens mening let få karakter af prøveansættelse og dermed risiko for indskrænkning i forkyndelsesfriheden. For at imødekomme denne kritik vedrører det nu fremsatte forslag alene fastansættelser.

Præsteforeningen har i sit høringssvar til dette lovforslag tilsluttet sig, at ansættelsen ikke tidsbegrænses. Landsforeningen af Menighedsråd har også tilsluttet sig forslaget, men havde dog gerne set, at der med lovforslaget også var blevet givet mulighed for en tidsbegrænset ansættelse.

Det skal bemærkes, at den manglende mulighed for tidsbegrænset ansættelse antagelig vil reducere antallet af nye præstestillinger, der finansieres af lokale midler.

Muligheden for lokal finansiering af præsteløn forventes ikke at få væsentlig økonomisk betydning for de lokale kirkelige kasser. Forslaget giver således et sogn, hvor menighedsrådet mener, at der er behov for at opprioritere evangeliets forkyndelse, og hvor man samtidig er villig til at bruge færre penge på andre ting, mulighed for det. Forslaget er derimod ikke et signal om, at folkekirken samlede udgifter bør stige.

Med henblik på en samlet vurdering af ordningen er der indsat en revisionsbestemmelse, jf. lovforslagets § 4, således at kirkeministeren forpligtes til at frem-

sætte lovforslag om revision af reglerne om lokal finansiering af præsteløn i folketingsåret 2012/2013.

2.2. *Ens finansieringsform for samtlige præstestillinger som finansieres centralt*

Sognepræsters løn er finansieret med 60 % af folkekirken fællesfond og med 40 % af staten, jf. lov om folkekirken økonomi § 20, stk. 2, 1. pkt. Løn til præster, der betjener institutioner eller grupper af personer, for hvilke der ikke er oprettet menighedsråd (særpræster), finansieres 100 % af fællesfonden, jf. lov om folkekirken økonomi § 20, stk. 2, 2. pkt.

Særpræstestillinger er oprettet til præstelig betjening af blandt andet uddannelsesinstitutioner, sygehuse, fængsler og andre institutioner eller særlige grupper af personer.

Disse stillinger har oprindeligt været finansieret på samme måde som sognepræstestillinger. Fra finansåret 1998 er særpræster imidlertid blevet finansieret fuldt ud af fællesfonden. Dette var en følge af lov nr. 420 af 10. juni 1997,²⁾ hvorved den gældende bestemmelse i § 20, stk. 2, 2. pkt., blev indført. Lovændringen blev gennemført på baggrund af Betænkning nr. 1327/1996 om budgetlægning for kirkekasserne m.v. og havde til formål at forskyde fordelingen af finansiering af præstestillinger mellem staten og fællesfonden, således at fællesfonden samlet kom til at finansiere en større andel. Herved kunne antallet af præstestillinger øges, uden at dette førte til en forøgelse af statens tilskud til præsteløn.

Erfaringerne i den mellemliggende periode har imidlertid vist, at ordningen ikke er hensigtsmæssig. Forskellen på finansieringen af stillinger som sognepræst henholdsvis særpræst betyder, at præstestillingens indhold i nogle tilfælde bliver bestemt af, hvordan den bliver finansieret, og ikke af, hvad der lokalt er behov for. Den nuværende ordning sikrer således ikke den bedste betjening af folkekirken medlemmer.

For til en vis grad at imødegå dette problem er der i de senere år blevet etableret præstestillinger, der er sammensat af en kvote på fx 50 % særpræst og 50 % sognepræst. For disse sammensatte stillinger har ordningen imidlertid vist sig vanskelig at administrere i praksis på grund af forskellen i finansiering af de to dele af stillingen.

Der er for 2006 budgetteret med 2010 årsværk for præster, herunder provster, som er fordelt med 1910 sognepræster/provster og 100 særpræster. De 100 årsværk som særpræst er imidlertid som følge af nævnte sammensatte stillinger fordelt på et større antal præstestillinger.